

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 15553/2023
14.09.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Мирослав Лазаревић, адвокат из ..., против тужених Јавно стамбено предузеће Крагујевац и Града Крагујевца, које заступа Градско јавно правобранилаштво Града Крагујевца, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 4000/21 од 08.08.2022. године, на седници одржаној 14.09.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 4000/21 од 08.08.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 4000/21 од 08.08.2022. године.

Образложење

Пресудом на основу признања Основног суда у Крагујевцу П 12293/20 од 03.03.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезани тужени да тужиоцу, на име дуга првотуженог и накнаде штете друготуженог по основу незаконите наплате накнаде за вођење матичне евиденције, солидарно исплате износ од по 49,00 динара за сваки месец понаособ за период почев од 01.10.2017. године закључно са 30.07.2020. године са законском затезном каматом појединачно на сваки месечни износ почев од 15. у месецу за претходни месец па до коначне исплате. Ставом другим изреке, одлучено је да свака страна сноси своје трошкове поступка.

Решењем Вишег суда у Крагујевцу Гж 4000/21 од 08.08.2022. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђено решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке првостепене пресуде.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, ревизију је благовремено тужилац због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се

о истој одлучује као о посебној ревизији применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужени Град Крагујевац је поднео одговор на ревизију.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/2011 ... 10/2023), Врховни суд је оценио да нема места одлучивању о ревизији као изузетно дозвољеној на основу одредбе става 1. тог члана, с обзиром да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, правних питања у интересу равноправности грађана, уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права.

У конкретном случају, побијаним решењем потврђено је решење о трошковима поступка уз примену одредаба закона који регулишу право странке на накнаду трошкова поступка и њихову висину. Имајући ово у виду, Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП за одлучивање о ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној, ради уједначавања судске праксе, новог тумачења права или разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана везаних за одлучивање о накнади трошкова поступка, а оспорена одлука донета је у складу са правним схватањем утврђеним на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда од 17.02.2021. године, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 28. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева. Одредбом става 2. овог члана је прописано да се камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев.

Како се ревизијом побија одлука о трошковима поступка, који не чине главни захтев, ревизија није дозвољена, јер је изјављена против решења против кога се не може изјавити у смислу члана 420. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић